

hvoraf ogsaa kan tages en Del. Endelig har Banen selv udenfor Stationsbygningen en meget stor Vendeplads, hvoraf ogsaa en Del kan tages til Sporene, hvis det er nødvendigt, medens der dog bliver Plads nok til at vende paa. Hvad der saa bliver tilbage ud over det, er et andet Vogterhus, som skal flyttes, om det kan nedlægges, er jeg ikke sikker paa — dernæst et lille gammelt Baghus, og endelig nogle smaa Baghaver bag nogle smaa Huse, som ikke paa langt nær have den Udstrækning og Værdi som de Villahaver, der skulle eksproprieres paa den nordlige Side. Der er saaledes ingen Tvivl om, at man kan foretage Udvidelsen ved Grunderhvervelser mod Syd for et langt mindre Beløb, end naar man gaar mod Nord.

Men foruden den økonomiske Side af Sagen er der endnu et Par Punkter, som have stor Betydning og tale for, at man netop foretager Udvidelsen paa den sydlige Side. Det er nu saaledes, at det nuværende Spor slaar en temmelig stor Kurve op mod Nord, og denne Kurve gør, at Lokomotivføreren vanskelig kan se ind paa selve Stationen i lang Afstand, og der kan derfor være Fare for, at der lettere sker Togsammenstød eller noget af den Slags af Mangel paa fri Udsigt over Stationen. Foretager man nu Udvidelsen op mod Nord, vil denne Kurve blive endnu større, altsaa forøge Faren for Togsammenstød. Gaar man derimod mod Syd, vil Kurven blive rettet, saa Sporet noget nær kommer til at blive lige foran Stationen, saa at Udsigten bliver langt friere for de kommende Tog. Endelig er der ogsaa et andet Forhold at tage i Betragtning, nemlig det, at hvis man foretager Udvidelsen ved at lægge Losse- og Ladespor over paa den nordlige Side, skulle alle Kunder til Hobe køre tværs over selve Banen, hver Gang de skulle hen og losse og lade. Lægger man derimod Lossesporet ned mod Syd, behøve Kunderne slet ikke at komme over Banen, men kunne blive paa den sydlige Side ned mod selve Landevejen, hvor alle Kunderne komme fra. Der kan efter min Mening kun gøres en berettiget Indyending mod at foretage denne Udvidelse mod Syd, nemlig at den vil medføre, at selve Stationsbygningen ogsaa skal rykkes mod Syd. Dette vil, saa vidt jeg har faaet oplyst, medføre en Udgift af ca. 20,000 Kr. Men disse Penge maa sikkert mere end rigeligt kunne indvindes og spares ved, at man foretager Udvidelsen mod Syd i Stedet for mod Nord. Endelig kommer hertil, at det

er et Tidsspørgsmaal, naar denne og flere andre Stationer paa denne Strækning skulle ombygges, fordi de ere gamle, indskrænkede og aldeles ikke tidssvarende. Man har lappet flere Gange paa Stationen ved Brabrand, men hvordan man end vender og drejer den, er den for lille, for upraktisk og uhensigtsmæssig. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister at tage Spørgsmaalet under villig Overvejelse endnu en Gang, og saa vidt der ikke er andet, der træder i Vejen, da saa vidt muligt at foretage Grunderhvervelserne paa den sydlige Side af Banen.

Paa Landbrugsministerens Budget findes et Forslag om Deling af Landbrugsmuseet i Lyngby, saaledes at en Del af det kommer til Provinserne, navnlig til Fyn og Jylland. Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, der forleden bleve fremsatte af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), men hermed vil jeg ikke have sagt, at jeg personlig egentlig har forandret mine Anskuelser om dette Landbrugsmuseums Deling. Jeg er fremdeles af den Mening, at Befolkningen i sin Helhed baade vilde faa lettest Adgang og desuden størst Udbytte og Nytte af dette Landbrugsmuseum, naar det blev lagt centralt i Aarhus i Stedet for flere forskellige Steder. Heller ikke have Bekostningerne derved noget afskrækkende for mig, naar man sætter det i Forhold til Museets Nytte eller i Forhold til det, som Staten ellers udgiver til vore Museer i Byerne og andetsteds. Men selv om jeg ikke kan faa alt, hvad jeg ønsker, eller hvad jeg anser for det bedste, kan jeg i dette Tilfælde i alt Fald være glad og tilfreds med det næstbedste, og som det næstbedste betragter jeg virkelig Landbrugsministerens Forslag. Jeg anbefaler derfor i Tilslutning til andre, der have talt om dette, at gennemføre dette Forslag, som det nu foreligger. Endelig vilde jeg gerne føje min anbefaling til den sidste ærede Talers og til det ærede Medlem for Kjellerups (Jensen-Knudstrup) angaaende den fri Transport af Fourage til de Egne, som særlig have lidt af Larveangrebene i Sommer.

Jeg kommer saa til et Forslag paa Indenrigsministeriets Budget. Det er Forslaget om en forhøjet Bevilling til Centralforeningerne af Sognesparekasser, saaledes at der kan ske et mere virksomt Tilsyn eller Revision med vore Sparekasser. Jeg vil gerne udtale mig lidt nærmere om hele dette Sparekassespørgsmaal. Disse ny og